

[Udenrigsministeren.]

mændene om en sådan udenrigspolitisk debat, men jeg har intet som helst imod, at den foregår inden udgangen af oktober måned. Jeg er helt beredt dertil, og det ærede medlem hr. Aksel Larsen behøver altså ikke at bringe sin stilling ind i billedet ved denne lejlighed.

Det ærede medlem hr. Sigsgaard klagede over, at jeg ikke havde svaret på hans spørgsmål. Jeg svarede under ét forskellige ordførere om forskellige områder, og jeg har ikke tilsigtet at springe over hr. Sigsgaards spørgsmål. Jeg nævnte ikke hans navn eller hans særlige spørgsmål, men skal gerne uddybe det lidt, når han anmoder mig om det.

Han spurgte, om vi havde protesteret imod den begrænsede bombing — efter hr. Sigsgaards udlægning altså den koncentrerede bombing — som finder sted i Vietnam. Dertil kan jeg sige, som jeg også sagde før, at den danske regering gang på gang har givet udtryk for som vort synspunkt, at et fuldstændigt bombestop var en første forudsætning for, at fredsforhandlinger kunne komme i gang. Regeringen har ikke på et tidspunkt, hvor parterne i Paris drøfter forudsætningerne for, at fredsforhandlingerne kan komme i gang, fundet, at det ville gavne fredens sag at fremkomme med yderligere udtalelser om krigsførelsen i Vietnam, det være sig vedrørende bombingerne i den sydlige del af Nordvietnam eller den infiltration af materiel og personel, som finder sted fra Nordvietnam til Syd-vietnam.

Hr. Sigsgaard spurgte videre, om Danmark ville lægge sine forbindelser med USA på is. Jeg skal hertil sige, at regeringen ingen planer har om at indføre nogen ændring i de forbindelser, der består imellem Danmark og USA. Han spurgte videre, om vi havde protesteret over for USA i anledning af, som han påstod det, at USA støtter det græske styre. Som allerede nævnt har regeringen klart givet udtryk for sit syn på det græske styre, og dette syn er den amerikanske regering velbekendt. Jeg deler i og for sig hr. Sigsgaards indignation over de overfald og voldelige overgreb, som finder sted rundt i verden. Jeg forstår godt noget af det, og alle uretfærdighederne må gang på gang oprøre os alle. Men jeg

kan ikke så ensidigt som hr. Sigsgaard i enhver situation føre disse voldelige begivenheder over i et unuanceret angreb på USA.

Det sidste spørgsmål formede sig også sådan. Det drejede sig om Peru. I Peru er der foregået et kup. Den meddelelse, der foreligger for mig, går ud på, at enheder af den peruvianske hær natten til den 3. oktober har overtaget regeringsmagten og sendt den hidtidige præsident med en flyvemaskine til Buenos Aires. Der er intet i det, som foreligger for mig, der tyder på, at der står amerikanske kræfter bag ved dette. Men jeg har lagt mærke til, at hr. Sigsgaards udtalelser er forbløffende sikre om begivenheder, som er langt fra os — det er næsten sådan, at sikkerheden vokser med afstanden. Jeg vil gerne have et noget sikrere grundlag at udtale mig på, inden jeg går videre med en uddybning af disse spørgsmål.

Endelig vil jeg gerne over for det ærede medlem hr. Per Hækkerup, som henviste til, at regeringen i åbningstalen beklagede, at udenforstående lande leverede våben til de stridende parter i Nigeria, bekræfte, at jeg i FN agter at give udtryk for en henstilling, som hr. Per Hækkerup sagde, til visse lande. Hr. Per Hækkerup sagde: visse lande, som leverer våben til Biafra; jeg vil endda gå videre og sige: som leverer våben til de stridende parter i Nigeria. Jeg går også ud fra, at det var det, det ærede medlem mente. I den forbindelse vil jeg også bekræfte, at vi agter at fremføre vort forslag, som vil være kendt, om, at generalsekretæren skal rundspørge hos medlemslandene, om de er villige til at forpligte sig til at lade deres våbenoverførsler registrere hos FN. Det må vel være rigtigt at sige, at det ville have en positiv virkning, hvis sådanne transaktioner blev bragt frem i dagslyset ved hjælp af et sådant forslag, og det agter vi altså at fremme i FN.

Finansministeren (Poul Møller): Der er under debatten rejst en diskussion om Nationalbankens obligationsopkøb og et spørgsmål om, hvorvidt dette vil kunne medføre, at regeringens rentesænkningspolitik vil bryde sammen. Jeg skal naturligvis ikke spå om fremtiden; men jeg vil gerne sige, at når Nationalbanken købte så mange obligationer i september, kan det, når man